

Fredagen den 19 juli 1963

Sommarlovet's absoluta toppunkt. Det är både Per-Ola Classon till vänster och Lars-Gunnar Lundell överens om, när de studerar affischen från Lund.

överingenjör Sven Lundell visar en cello uncler byggnad för sonen Lars-Gunnar (till vänster) och Per-Ola Classon. Herr Lundell har också byggt sonens fiol.

Nordens flitigaste orkester i Lund Katrineholmsmusiker var medlemmar

I Lund har det musicerats flitigt den senaste månaden. För tretonde året i rad har nordiska ungdomsorkestern varit samlad där, ett evenemang som rönt stort uppseende i press och radio. De lyckliga 102 unga musiker, vars meriter räckt till, har fått uppleva en mycket inspirerande tid. Till de utvaldas skara hörde Per-Ola Classon K-holm, o. Lars-Gunnar Lundell, Gropptorp. De kom hem i måndags, mycket nöjda med Lunda-vistelsen.

För den blygsamma summan av 350 kronor har de fått 4 veckors musikundervisning, kost och logi. Per-Ola Classon som spelar cello och var där för andra gången, fick i år Föreningen Nordens stipendium. För violinisten Lars-Gunnar Lundell var det första gången, men säkert inte sista.

Intresset outtömligt

— I universitetsaulan — med dålig akustik — repeterades från nio på morgonen till tre på eftermiddagen, med middagspaus, berättar de. Därefter spelades kam-

marmuslk. På kvällarna var väl ungdomarna rätt trötta på musik? Nej, ingalunda! Då samlades man på de olika inackorderingsrummen och »spelade för nöjes skull». Man förstår director musices Sten-Åke Axelson, den ene av dirigenterna, som i avskedets stund sade att om han bara fått tre månaders repetition till med orkestern »hade han kunnat hoppa över hus med den!» Minst lika entusiastisk var den andre dirigenten, Poul Jörgensen från Det Kongelige i

Offentliga konserter gavs onsdagar och söndagar. Alla var väl besökta — fylld aula gav bättre akustik — och recensionerna blev mycket goda. På repertoaren stod bl. a. Beethovens femte symfoni, »ödessymfonin», Mozarts fjortonde i g moll och Karl Nielsens första, ödessymfonin var jobbigast att repetera.

Trots att orkestern var yngre än någonsin och de flesta medlemmarna — utom 20 — var med för första gången, bedömdes den som en av de allra bästa som varit. Per-Ola och Lars-Gunnar ser stolta ut och det har de all anledning till.

Den 1 juli kom professor Karl Birger Blomdahl på besök och höll föredrag om Aniara. Ett föredrag som helt ändrade många uppfattning om verket. Efteråt fick åhörarna tillfälle att ställa frågor. De rörde sig mest om extremt modern musik. En grupp ur orkestern hade roat sig med att komponera ett extremt modernt verk, som döpts till »Legend fur sechs Spieler». När stycket spelades upp för Blomdahl slog han dock ifrån sig med bägge händerna.

Månaden därefter måste ha varit ganska ansträngande tycker man, men bägge pojkarna skulle gärna ha stannat längre, så stimulerande var miljön och arbetet, säger de.